

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 228/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. J. K., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 4 T 75/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2010 osobne do podateľne doručená sťažnosť J. S., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Okresným súdom Košice I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 4 T 75/2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že na okresnom súde je vedené proti sťažovateľovi pod sp. zn. 4 T 75/2009 trestné konanie pre podozrenie, že 7. novembra 2008 v nočnom čase počas sexu v jeho osobnom motorovom vozidle Suzuki Swift mal úmyselne usmrtiť 18-ročnú

I. K., tak, že ju mal rukami zahrdúsiť a následne previazať hlavu bielou plachtou a čiastočne zahrabať v lesnom poraste, kde bola nájdená 28. novembra 2008. Obžalobu proti sťažovateľovi podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) JUDr. H. pod sp. zn. 1 Kv 12/08 dňa 27. augusta 2009. O obžalobe konal okresný súd na verejnom zasadnutí 24. septembra 2009 za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry Mgr. A. K. Sťažovateľ uplatnil námietku vecnej nepríslušnosti prokurátora krajskej prokuratúry na konanie pred okresným súdom. Po uplatnení námietky a po prerušení verejného zasadnutia prokurátor predložil krátkou cestou opatrenie krajskej prokuratúry sp. zn. 1 Kv 42/08 zo 4. decembra 2008, ktorým sa určila výnimka z ustanovenia § 46 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) a na konanie pred súdom prvého stupňa bol poverený prokurátor krajskej prokuratúry. Opatrenie však neobsahuje meno oprávneného prokurátora a nemá ani ďalšie podstatné náležitosti potrebné na to, aby spĺňalo náležitosti platného právneho úkonu. Nie je z neho zrejmé, či sa vzťahuje na osobu Mgr. K. alebo JUDr. H., prípadne na ďalšiu osobu. Opatreniu podľa sťažovateľa chýba určitosť a zrozumiteľnosť, a preto je zo zákona neplatné. Navyše sa vzťahuje na konanie o obžalobe sp. zn. 1 Kv 42/08, a nie na konanie o obžalobe proti sťažovateľovi sp. zn. 1 Kv 12/08. Vznesenú námietku vecnej nepríslušnosti na verejnom zasadnutí okresného súdu prokurátor krajskej prokuratúry odmietol a okresný súd pokračoval v prerokovávaní obžaloby. Preto sťažovateľ podal 7. októbra 2009 písomne námietku vecnej nepríslušnosti adresovanú krajskej prokuratúre. Krajská prokuratúra ho v odpovedi odkázala vo všeobecnosti na zákonné ustanovenia § 42, § 46 a § 51 zákona o prokuratúre bez bližšieho uvedenia svojho stanoviska. Preto sťažovateľ 21. októbra 2009 podal sťažnosť na spôsob vybavenia vznesenej námietky. Sťažnosť vyhodnotil sám namietaný prokurátor JUDr. H. ako opakovaný podnet. Takýto spôsob vybavenia námietky nepovažoval sťažovateľ za zákonný a podal sťažnosť Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“). Generálna prokuratúra v odpovedi uviedla, že Trestný poriadok neustanovuje žiadne bližšie formálne ani obsahové náležitosti, ktoré má opatrenie obsahovať. Týmto stanoviskom generálnej prokuratúry nebol odstránený problém vznesenej námietky vecnej nepríslušnosti prokurátora krajskej prokuratúry na konanie pred okresným súdom. Vzhľadom na uvedené stanoviská orgánov prokuratúry okresný súd pokračoval v začatom

hlavnom pojednávaní, a to aj napriek sústavnému upozorňovaniu sťažovateľa na pretrvávanie vecnej nepríslušnosti prokurátora krajskej prokuratúry predstavujúcej procesnú prekážku pre pokračovanie v hlavnom pojednávaní. Sťažovateľ 22. marca 2010 požiadal okresný súd o preskúmanie zákonnosti pokračovania v hlavnom pojednávaní. Na ostatnom hlavnom pojednávaní 17. marca 2010 znova poukázal na pretrvávanie problému a zároveň informoval okresný súd aj o tom, že podal žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu (opatrenia krajskej prokuratúry sp. zn. 1 Kv 42/08 zo 4. decembra 2008) a z tohto dôvodu požiadal o odročenie hlavného pojednávania z dôvodov uvedených v ustanovení § 7 ods. 2 Trestného poriadku. Okresný súd však napriek tomu v hlavnom pojednávaní pokračoval. Podľa sťažovateľa tým porušil jednak ustanovenie § 7, ale aj § 277 ods. 1 Trestného poriadku.

Pri uplatňovaní ochrany označeného základného práva sťažovateľ podľa vlastného presvedčenia využil všetky právne prostriedky, ktoré mu právne predpisy poskytujú. Tým mal splniť podmienku ustanovenú v § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 46 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 75/2009 s tým, aby sa okresnému súdu zakázalo pokračovať v porušovaní základného práva. Požaduje tiež priznanie finančného zadosťučinenia v sume 200 € a náhradu trov konania v sume 254,88 €. Napokon sa domáha aj prednostného prerokovania veci ako naliehavej.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jadrom sťažnosti je námietka sťažovateľa, podľa ktorej okresný súd ďalej koná v jeho trestnej veci na hlavných pojednávaniach aj napriek tomu, že obžaloba ako jedna zo strán v trestnom konaní nie je zákonu zodpovedajúcim spôsobom na hlavnom pojednávaní zastúpená, keďže v mene obžaloby na hlavnom pojednávaní koná a vystupuje vecne nepríslušný prokurátor krajskej prokuratúry namiesto prokurátora vecne a miestne príslušnej okresnej prokuratúry.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov.

V danom prípade, pokiaľ je sťažovateľ tej mienky, že súdne konanie neprebíha v medziach zákona, bude mať možnosť v sťažnosti uvedené argumenty uplatňovať v odvolacom konaní, pokiaľ sa konanie vedené okresným súdom ukončí rozhodnutím, ktoré nebude z pohľadu sťažovateľa akceptovateľné. To znamená, že uplatneným námietkam sťažovateľa môže poskytnúť ešte ochranu príslušný krajský súd v rámci odvolacieho konania. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2010